

Η βιβλιοθήκη της Real

Ξεφυλλίζουμε τις νέες εκδόσεις και σας προτείνουμε

Επιμέλεια: **ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑ**

m.tsiklitira@realnews.gr

Κλασικό έργο, για το οποίο ο συγγραφέας του, Γκύντερ Γκρας, τιμήθηκε με το Νόμπελ Λογοτεχνίας

«Το τενεκεδένιο ταμπούρλο»

- Συγγραφέας: Γκύντερ Γκρας
- Μετάφραση: Τούλα Σιετί
- Εκδόσεις: Πατάκη, σελ. 782

«**ΕΙΔΑ** το φως του κόσμου με τη μορφή δύο ηλεκτρικών λαμπτήρων των εξήντα βατ. Γι' αυτό εξακολουθώ να θεωρώ μέχρι σήμερα τη βιβλική ρήση "Και είπεν ο θεός: Γενηθήτω φως. Και εγένετο φως" ως το πλέον επιτυχημένο διαφημιστικό σλόγκαν της εταιρίας Osram (...). "Αγόρι", είπε ο κύριος Ματσεράτ, που υπέθετε ότι ήταν ο πατέρας μου. "Κάποτε θα αναλάβει το μαγαζί. Τώρα ξέρουμε επιτέλους πού πάνε οι κόποι μας"».

Ο Οσκαρ Ματσεράτ, τρόφιμος ψυχιατρείου, ανακαλεί την πολυτάραχη ζωή του, που ταυτίζεται με την πορεία της Γερμανίας προς το χάος, στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Ως παιδί είναι χαρισματικός, διαθέτει υψηλή νοημοσύνη και μια φωνή που θρυμματίζει το γυαλί. Στα τρίτα του γενέθλια, όταν αποκτά το πρώτο του τύμπανο, αποφασίζει, ως αντίδραση στην απανθρωπιά του κόσμου, να βάλει φρένο στη σωματική του ανάπτυξη πέφτοντας από τις σκάλες, ώστε να σταματήσει να μεγαλώνει. Σχεδόν 30 χρόνων και έγκλειστος

πια, ο νάνος Οσκαρ χρησιμοποιεί το τύμπανό του ως μέσο έκφρασης για να ειρωνευτεί τις μεσοαστικές αντιλήψεις της οικογένειάς του και της κοινωνίας, να ανασκαλέψει το οδυνηρό παρελθόν της χιτλερικής περιόδου και να σπλητεύσει τις φρικαλεότητες του ναζισμού.

Όταν πρωτοκυκλοφόρησε, το φθινόπωρο του 1959, το «Τενεκεδένιο ταμπούρλο» δίκασε το αναγνωστικό κοινό και προκάλεσε την οργή της Καθολικής Εκκλησίας. Όταν μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο σε σκηνοθεσία **Φόλκερ Σλέντορφ**, η ταινία απέσπασε τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες το 1979, ενώ το 1980 τιμήθηκε με το Οσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας. Το 1999, ο συγγραφέας **Γκύντερ Γκρας** τιμήθηκε με το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Στο σκεπτικό βράβεισής του, η επιτροπή αναφέρει: «Ο Γκρας στο "Τενεκεδένιο ταμπούρλο" έρχεται αντιμέτωπος με το τεράστιο έργο της ανασκόπησης της σύγχρονης ιστορίας, ανακαλώντας τους αποκηρυγμένους και τους ξεχασμένους: τα θύματα, τους ηττημένους και τα ψέματα που οι άνθρωποι ήθελαν να ξεχάσουν επειδή ακριβώς είχαν κάποτε πιστέψει σε αυτά».